

אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לוזמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל:

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם אכזבו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבם: ויאמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה וענך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבולתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: יהוה ארך אפים ורחב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקמה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ואולם חיי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי

אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל:

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם: אכזבו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבם: ויאמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה וענך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבולתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: יהוה ארך אפים ורחב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקמה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה:

ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ואולם חיי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי

לְעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת־
תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי שִׁמְעֵתִי:
אָמַר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵי כֵן אֶעֱשֶׂה לָכֶם: ²⁹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְלוּ
פְּגָרֵיכֶם וְכָל־פְּקָדֵיכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמֵעֵלָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי: ³⁰ אִם־אַתֶּם תִּבְּאוּ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְשָׂאֲתִי אֶת־יָדַי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ
כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון: ³¹ וְטַפְכֶם אֲשֶׁר
אָמַרְתֶּם לֵבּוֹ יִהְיֶה וְהִבִּיאֲתִי אֲתֶם וַיִּדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ: ³² וּפְגָרֵיכֶם אֲתֶם יִפְלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה:
³³ וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ
אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תֵּם פְּגָרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר: ³⁴ בְּמִסְפָּר
הַיָּמִים אֲשֶׁר־תֵּרְתֶם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם
לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֹנֻתֵיכֶם אַרְבָּעִים
שָׁנָה וַיִּדְעֶתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי: ³⁵ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא |
זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאת הַנוֹעֲדִים
עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשֵׁם יִתְמוּ: ³⁶ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ וַיִּלְלוּ עָלָיו אֶת־
כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ: ³⁷ וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים
מוֹצְאֵי דַבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה: ³⁸ וַיְהוֹשֻׁעַ
בֶּן־נֹון וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה חִיו מִן־הָאֲנָשִׁים הַהֵם הַהֹלְכִים
לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ: ³⁹ וַיִּדְבַר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד: ⁴⁰ וַיִּשְׁכְּמוּ
בַּבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשֵׁי־הָהָר לֵאמֹר הֲגָנוּ וְעָלִינוּ
אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ: ⁴¹ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לְמָה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא
תִצְלַח: ⁴² אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אִין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגְּפוּ
לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם: ⁴³ כִּי הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם
וְנִפְלְתֶם בַּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־
יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם: ⁴⁴ וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וְאֶרֶן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׂוּ מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה:
⁴⁵ וַיִּרַד הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי הִישִׁיב בְּהַר הַהוּא וַיִּכּוּם וַיִּכְתּוּם
עַד־הַחֲרָמָה:

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְּאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם: ³ וְעִשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ אוֹ־
זִבַח לְפִלְא־גִדְרָה אוֹ בְּנִדְבָה אוֹ בְּמַעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת

לְעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת־
תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי שִׁמְעֵתִי:
אָמַר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵי כֵן אֶעֱשֶׂה לָכֶם: ²⁹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְלוּ
פְּגָרֵיכֶם וְכָל־פְּקָדֵיכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמֵעֵלָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי: ³⁰ אִם־אַתֶּם תִּבְּאוּ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְשָׂאֲתִי אֶת־יָדַי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ
כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון: ³¹ וְטַפְכֶם אֲשֶׁר
אָמַרְתֶּם לֵבּוֹ יִהְיֶה וְהִבִּיאֲתִי אֲתֶם וַיִּדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ: ³² וּפְגָרֵיכֶם אֲתֶם יִפְלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה:
³³ וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ
אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תֵּם פְּגָרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר: ³⁴ בְּמִסְפָּר
הַיָּמִים אֲשֶׁר־תֵּרְתֶם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם
לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֹנֻתֵיכֶם אַרְבָּעִים
שָׁנָה וַיִּדְעֶתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי: ³⁵ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא |
זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאת הַנוֹעֲדִים
עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשֵׁם יִתְמוּ: ³⁶ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ וַיִּלְלוּ עָלָיו אֶת־
כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ: ³⁷ וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים
מוֹצְאֵי דַבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה: ³⁸ וַיְהוֹשֻׁעַ
בֶּן־נֹון וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה חִיו מִן־הָאֲנָשִׁים הַהֵם הַהֹלְכִים
לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ: ³⁹ וַיִּדְבַר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד: ⁴⁰ וַיִּשְׁכְּמוּ
בַּבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשֵׁי־הָהָר לֵאמֹר הֲגָנוּ וְעָלִינוּ
אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ: ⁴¹ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לְמָה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא
תִצְלַח: ⁴² אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אִין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגְּפוּ
לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם: ⁴³ כִּי הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם
וְנִפְלְתֶם בַּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־
יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם: ⁴⁴ וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וְאֶרֶן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׂוּ מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה:
⁴⁵ וַיִּרַד הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי הִישִׁיב בְּהַר הַהוּא וַיִּכּוּם וַיִּכְתּוּם
עַד־הַחֲרָמָה:

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְּאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם: ³ וְעִשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ אוֹ־
זִבַח לְפִלְא־גִדְרָה אוֹ בְּנִדְבָה אוֹ בְּמַעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת

רִיחַ גִּיחַח לְיִהוָה מִן־הַבָּקָר אוֹ מִן־הַצֹּאן: ^ווְהִקְרִיב
הַמִּקְרִיב קֶרְבָּנוֹ לְיִהוָה מִנְחָה סֶלֶת עֶשְׂרוֹן בְּלוּל
בְּרִבְעֵית הַהֵין שָׁמֶן: ^ווַיִּזֶן לְגֹסֶד רְבִיעֵית הַהֵין
תַּעֲשֶׂה עַל־הַעֲלָה אוֹ לִזְבַּח לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד: ^ואוֹ
לְאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֶלֶת שְׁנַי עֶשְׂרִינָיִם בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהֵין: ^זוַיִּזֶן לְגֹסֶד שְׁלִשִׁית הַהֵין
תִּקְרִיב רִיחַ־גִּיחַח לְיִהוָה:

ריזח גיזוח ליהוה מן הבקר או מן הצאן והקריב
המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
ברבעית ההין שמן ויזין לגסד רביעית ההין
תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד או
לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרים בלולה
בשמן שלשית ההין ויזין לגסד שלשית ההין
תקריב ריזח גיזוח ליהוה